

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงกลุ่มบริษัทในเครือ Nissan Motor Group

บริษัทฯ ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยางล้อและยางติดเหล็กสำหรับใช้เป็นชิ้นส่วนประกอบรถยนต์และรถจักรยานยนต์ เพื่อจำหน่ายให้แก่โรงงานประกอบรถยนต์และรถจักรยานยนต์ (Original Equipment Manufacturer: OEM) ในอดีตที่ผ่านมา บริษัทฯ มีลูกค้ารายใหญ่ คือ บริษัทในเครือ Nissan Motor Group (“Nissan”) ซึ่งประกอบไปด้วย Kinugawa Rubber Industrial (“KG”) บริษัท คินูงาวา (ประเทศไทย) จำกัด และ บริษัท สยามนิสสัน ออโตโมบิล จำกัด (“สยามนิสสัน”) บริษัทฯ ได้มีการขายชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กให้กับโรงงานประกอบรถยนต์ของสยามนิสสัน และขายชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กให้กับ KG เพื่อนำไปส่งให้กับโรงงานประกอบรถยนต์ในต่างประเทศอีกทอดหนึ่ง โดยสัดส่วนของรายได้จากบริษัทในเครือ Nissan มีมูลค่าเท่ากับ 76.61 ล้านบาท, 137.19 ล้านบาท, 169.02 ล้านบาท และ 182.66 ล้านบาทหรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 74.69, 77.18, 69.70 และ 60.16 ของรายได้รวมตามงบการเงินในปี 2544, 2545, 2546 และ 2547 ตามลำดับ

บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงของการพึ่งพิงกลุ่มบริษัทในเครือนิสสัน ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทฯ ในอนาคต จึงได้มีความพยายามในการเพิ่มสัดส่วนรายได้ที่มาจากลูกค้ารายอื่นๆ เช่น ผู้ประกอบรถยนต์ยี่ห้ออื่นๆ (มิตซูบิชิ ฮอนด้า และฟอร์ด) ผู้ผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์รายอื่นที่มีศักยภาพ (สยามคายาบ้า) และผู้ประกอบรถจักรยานยนต์ (ยามาฮ่า) เป็นต้น ดังที่เห็นจากการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนรายได้ที่ไม่ได้มาจากบริษัทในเครือ นิสสันที่มีแนวโน้มเพิ่มมาโดยตลอด โดยมีมูลค่าเท่ากับ 25.08 ล้านบาท, 39.83 ล้านบาท, 69.10 ล้านบาท และ 113.67 ล้านบาทในปี 2544, 2545, 2546 และ 2547 โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.45, 22.40, 28.50 และ 37.44 ตามลำดับ

1.2 ความเสี่ยงจากการหมดอายุของสัญญาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตจาก Kinugawa Rubber Industrial

บริษัทฯ ดำเนินธุรกิจในการผลิตชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กให้กับสยามนิสสัน โดยได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตจาก KG ซึ่งเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนยางให้กับนิสสัน ในปี 2538 และ 2539 บริษัทฯ ได้ทำสัญญาซื้อเทคโนโลยีการผลิตสำหรับชิ้นส่วนยางจำนวนรวม 30 โมเดล ซึ่งเป็นชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กสำหรับรถยนต์นั่งและรถปิคอัพยี่ห้อนิสสันที่ผลิตในประเทศไทย โดยมีระยะเวลาของสัญญาเท่ากับ 10 ปี ตามสัญญาดังกล่าว บริษัทฯ ได้รับลิขสิทธิ์เป็นผู้ผลิตเพียงรายเดียวที่สามารถผลิตชิ้นส่วนยางสำหรับใช้เป็นชิ้นประกอบของรถยนต์นิสสันทั้ง 30 โมเดลนี้ และห้ามทำการถ่ายทอดเทคโนโลยีนี้ให้กับบุคคลอื่นก่อนที่จะได้รับคำยินยอมจาก KG (“ดูรายละเอียดประกอบจากหัวข้อสรุปสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี”)

เนื่องจากสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตดังกล่าวข้างต้นจะสิ้นสุดลงในปี 2548 จำนวน 8 โมเดล และในปี 2549 จำนวน 22 โมเดล ซึ่งเป็นเวลาที่คาดว่าทางนิสสันจะมีการออกรถโมเดลใหม่ บริษัทฯ จึงมีความเสี่ยงหากไม่ได้รับการต่อสัญญาเทคโนโลยีจาก KG ทำให้อาจจะมีผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทฯ ในส่วนของสยามนิสสัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสัดส่วนของยอดขายที่มีสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีมีสัดส่วนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับยอดขายรวม โดยในปี 2547 บริษัทฯ มีรายได้จากสยามนิสสันประมาณร้อยละ 25 ของรายได้รวมและมีรายได้จากการขายสำหรับชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กตามสัญญาเทคโนโลยีการผลิตที่จะสิ้นสุดในปี 2548 และปี 2549 เป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 6.34 ของยอดขายรวม แต่ยอดขายชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กของรถนิสสันอีกส่วนหนึ่งที่ไม่ได้มีสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตผูกติดกับชิ้นส่วนยางที่มีเทคโนโลยีการผลิต ทำให้การไม่ได้รับต่ออายุสัญญาเทคโนโลยีการผลิตอาจจะส่งผลกระทบต่อยอดขายในส่วนของสยามนิสสัน นอกจากนี้ บริษัทฯ ยังมีความเสี่ยงหาก KG อาจทำการผลิตชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กสำหรับรถนิสสันที่ประกอบในประเทศไทยด้วยตนเอง หรือให้บริษัท คินูงาวา (ประเทศไทย) จำกัด (“KGT”) ซึ่งเป็น

บริษัทย่อยของ KG ทำการผลิตให้หรือ KG อาจทำการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กในประเทศในกลุ่ม AFTA หรือประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานถูก เช่น ประเทศจีน ทำการผลิตและส่งเข้ามายังสยามนิสสัน

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัท และ KG มีความสัมพันธ์กันมาเป็นเวลานาน โดยเป็นคู่ค้าของบริษัท มาเป็นระยะเวลา 6 ปี นับตั้งแต่ปี 2540 ในขณะที่บริษัททั้งสองได้ติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาเกือบ 10 ปี นอกจากนี้ บริษัท คิฮิงว่า (ประเทศไทย) จำกัด (“KGT”) ซึ่งเป็นบริษัทลูกของ KG ได้เช่าที่ดินและโรงงานของบริษัท เพื่อดำเนินกิจการอยู่ โดยมีระยะเวลาการเช่าตามสัญญา 7 ปี ซึ่งจะสิ้นสุดในปี 2551 จึงทำให้บริษัท คาดว่ามีแนวโน้มที่ KG จะต่อสัญญาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตกับบริษัท ออกไปอีก และถึงแม้ว่าจะไม่มีการต่อสัญญาในระยะยาว โดยปกติแล้วการสั่งซื้อสินค้าเพื่อใช้ในการประกอบรถยนต์ของทาง Nissan Motor Group และสยามนิสสันจะพิจารณาเลือกสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตชิ้นส่วนประกอบรถยนต์ที่มีมาตรฐานตามระบบ QCDCM (Quality, Cost, Delivery, and Management) ซึ่งกำหนดโดยทาง Nissan Motor Group และในช่วงที่ผ่านมา มาตรฐานตามระบบ QCDCM ของทางบริษัท ได้รับการยอมรับจาก Nissan Motor Group มาโดยตลอด

1.3 ความเสี่ยงจากความไม่แน่นอนในราคาวัตถุดิบ

บริษัท ดำเนินธุรกิจผลิตชิ้นส่วนยางและยางติดเหล็กที่เป็นส่วนประกอบของรถยนต์และรถจักรยานยนต์ โดยวัตถุดิบหลักของบริษัท ประกอบไปด้วย ยางดิบ ยางสังเคราะห์ เหล็กขึ้นรูป และท่อเหล็ก และวัตถุดิบปลีกย่อยอื่น เช่น น้ำมัน และเคมีภัณฑ์ เป็นต้น โดยมูลค่าของวัตถุดิบประเภทที่เป็นวัตถุดิบหลักสำหรับปี 2546 และปี 2547 มีมูลค่าเท่ากับ 30.10 ล้านบาทและ 37.08 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.02 และร้อยละ 34.76 ของต้นทุนขาย ตามลำดับ โดยบริษัท ได้สั่งซื้อวัตถุดิบประเภทยางจากผู้จัดจำหน่ายภายในประเทศ และในส่วนของวัตถุดิบที่เป็นเหล็กจำนวนหนึ่ง บริษัท ได้มีการนำเข้าจากต่างประเทศ

ราคายางภายในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งข้อมูลของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกี่ยวกับราคายางแผ่นดิบเฉลี่ยรายเดือนปี 2544-2546 ณ ตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2546 ระบุว่าราคายางเฉลี่ยในปี 2544 เท่ากับ 22.52 บาท และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 29.33 บาทในปี 2545 และ 40.17 บาทในปี 2546 และในปี 2547 ราคายางดิบอยู่ระหว่าง 49 บาท ถึง 51 บาท ซึ่งการเพิ่มขึ้นของราคายางมีผลมาจากปัจจัยความต้องการยางในปริมาณสูงจากต่างประเทศ ได้แก่ จีน, สหรัฐอเมริกา, เยอรมนี และญี่ปุ่น นอกจากนี้ในบางครั้งหากราคายางปรับตัวลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตยาง รัฐบาลจะมีมาตรการแทรกแซงตลาดยางเพื่อเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกรเป็นบางช่วง ดังนั้นบริษัท จึงมีแนวโน้มที่จะมีต้นทุนที่สูงขึ้นจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้น โดยการปรับตัวสูงขึ้นของวัตถุดิบประเภทยางจะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตของบริษัท บริษัท ได้เล็งเห็นถึงความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคายางดิบซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินการของบริษัท ในช่วงปี 2546 บริษัท ได้ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว โดยการเข้าร่วมประมูลยางดิบโดยตรงจากตลาดประมูลยางที่จังหวัดกาญจนบุรี หรือขอตัดซื้อยางดิบจากผู้ชนะการประมูลตามจำนวนที่บริษัทคาดว่าจะต้องใช้ในการผลิตสำหรับช่วงเวลาที่ยางมีความผันผวน สำหรับช่วงเวลาประมาณ 6 เดือน บริษัท จึงสามารถบริหารต้นทุนให้มีความผันผวนมากนัก และทราบต้นทุนล่วงหน้าเพื่อประโยชน์ในการวางแผนด้านต้นทุนและราคาขายต่อไป

นอกจากนั้นบริษัท ยังมีความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาเหล็ก โดยราคาของเหล็กในประเทศไทยได้มีการปรับตัวสูงขึ้นจาก 36 บาท/เมตร ในปี 2545 เป็น 46 บาท/เมตร ในปี 2547 บริษัท ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าวและได้มีการเสาะหาแหล่งวัตถุดิบที่มีราคาถูก โดยที่ผ่านมามีบริษัท ได้นำเข้าเหล็กท่อจากประเทศเกาหลีซึ่งมีราคาถูกกว่าท่อเหล็กที่จัดซื้อภายในประเทศ ในปี 2547 บริษัทได้นำเข้าท่อเหล็กจากประเทศเกาหลีที่ราคา 36.29 บาท/เมตร

นอกจากนี้หากราคาของวัตถุดิบทั้งวัตถุดิบประเภทยางและเหล็กมีการปรับตัวสูงขึ้นและไม่มีแนวโน้มที่จะลดลงในอนาคต บริษัทฯ อาจพิจารณาในการเจรจากับลูกค้าเพื่อเพิ่มราคาขาย โดยอาจจะเจรจาเพื่อแบ่งกันรับภาระของการปรับตัวสูงขึ้นของวัตถุดิบดังกล่าว

1.4 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

เนื่องจากบริษัทฯ มีการขายสินค้าให้กับลูกค้าในต่างประเทศ และได้รับเงินรายได้จากการจำหน่ายสินค้ามาเป็นเงินสกุลเยน จึงทำให้บริษัทฯ มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนอ่อนตัวลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของบริษัทฯ บริษัทฯ มีรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 41.34, 40.15 และ 33.66 ของรายได้รวมในปี 2545, 2546 และ 2547 ตามลำดับ การมีรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศทำให้บริษัทฯ มีความเสี่ยงในด้านความไม่แน่นอนของรายได้หากอัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลง

ในปี 2546 และสำหรับงวด 6 เดือนแรกปี 2547 บริษัทฯ ได้มีเงินกู้สกุลเงินเยนกับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (“IFCT”) จำนวน 192 ล้านบาท และต้องมีการจ่ายดอกเบี้ยเป็นเงินเยนญี่ปุ่น บริษัทฯ จึงสามารถลดความเสี่ยงของการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนได้โดยการนำรายได้ที่เป็นเงินเยนบางส่วนมาจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ (Natural Hedge) อย่างไรก็ตาม บริษัทฯ ได้มีการจ่ายชำระหนี้เงินกู้กับ IFCT ทั้งหมดในเดือนมิถุนายน 2547 โดยนำเงินกู้จากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (“ธนาคารกรุงเทพ”) มาชำระคืนเงินกู้ IFCT ทำให้ในปัจจุบัน บริษัทฯ มีภาระเงินกู้ที่เป็นเงินสกุลบาทกับธนาคารกรุงเทพ และทำให้บริษัทกลับมามีความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทฯ และถึงแม้ว่าบริษัทฯ จะไม่มีการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวในรูปแบบของการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) บริษัทฯ ก็ได้มีการตรวจสอบและเฝ้าสังเกตการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินเยนญี่ปุ่นอย่างใกล้ชิด

1.5 ความเสี่ยงจากโครงการใหม่

บริษัทฯ ได้ลงทุนในธุรกิจปั๊มเหล็ก คือ บริษัท ซีพีไอ เมทัล อินดัสเตรียล จำกัด (“CMI”) เพื่อผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนเหล็กที่จะนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตชิ้นส่วนยางติดเหล็กของบริษัทฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 โดย CMI มีทุนจดทะเบียนแรกจำนวน 12.5 ล้านบาท ซึ่งเป็นการลงทุนของบริษัทฯ จำนวน 7.5 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 60 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด โดยมีแหล่งที่มาของเงินทุนจากเงินสดของบริษัทฯ โดยวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง CMI เพื่อผลิตเหล็กขึ้นรูปที่เป็นวัตถุดิบหลักอีกประเภทหนึ่งของบริษัทฯ เพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตยางติดเหล็กให้กับบริษัทฯ โดยสำหรับช่วงตั้งแต่เริ่มดำเนินงานมาจนถึง 31 ธันวาคม 2547 รายได้ของ CMI ที่เกิดจากการขายให้กับบริษัทฯ มีมูลค่าเท่ากับ 16.24 ล้านบาทหรือคิดเป็นเป็นสัดส่วนร้อยละ 77.82 ของรายได้รวมของ CMI ทั้งหมด สำหรับลูกค้าส่วนที่เหลือของ CMI เป็นลูกค้าเดิมของบริษัท โกโจ เอ็นจิเนียริง จำกัด ซึ่งได้อินย้ามาให้กับ CMI

บริษัทฯ มีความเสี่ยงเนื่องจากขาดความรู้ความชำนาญในการดำเนินธุรกิจปั๊มเหล็ก บริษัทฯ ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าวจึงได้ร่วมทุนกับนายรังสรรค์ บุษย์จันทร์ ผู้ที่มีความชำนาญในการออกแบบแม่พิมพ์และมีประสบการณ์ในธุรกิจปั๊มเหล็กมาเป็นเวลานานโดยไม่ได้มีสัญญาการร่วมทุนแต่อย่างใด โดยเป็นการร่วมลงทุนในลักษณะที่นายรังสรรค์ บุษย์จันทร์ ทำการโอนเครื่องจักรและลูกค้าของบริษัท โกโจ เอ็นจิเนียริง จำกัด มาให้กับ CMI และปิดกิจการของบริษัทดังกล่าว และมอบหมายให้นายรังสรรค์ บุษย์จันทร์ บริหาร CMI ในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัทฯ จึงมีความเสี่ยงหากในอนาคตนายรังสรรค์ บุษย์จันทร์ ลาออกจาก CMI หรือก่อตั้งบริษัทของตนเองทำให้บริษัทฯ จะต้องสรรหาตัวกรรมการผู้จัดการที่มีความชำนาญและประสบการณ์ในธุรกิจปั๊มเหล็กใหม่

1.6 ความเสี่ยงจากการที่บริษัท มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เกินกว่าร้อยละ 50

ก่อนการเสนอขายหลักทรัพย์ในครั้งนี้ กลุ่มมติวิศิษฐ์กุลซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริหารบริษัท ถือหุ้นทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 82.66 ของหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด แต่ภายหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชน กลุ่มมติวิศิษฐ์กุลจะคงเหลือการถือหุ้นในบริษัท เท่ากับร้อยละ 59.82 ของจำนวนหุ้นที่ชำระแล้วทั้งหมด และกลุ่มมติวิศิษฐ์กุลยังคงสามารถควบคุมมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของจำนวนเสียงทั้งหมดของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอได้ นอกจากนี้ ผู้ถือหุ้นของตระกูลมติวิศิษฐ์กุล จำนวน 3 ท่าน ยังดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัท และทั้ง 3 ท่านเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท โดยกรรมการผู้มีอำนาจลงนามท่านใดท่านหนึ่งสามารถลงนามผูกพันบริษัท ได้ ซึ่งทำให้บริษัท มีความเสี่ยงจากการที่กรรมการในกลุ่มมติวิศิษฐ์กุลสามารถลงนามผูกพันบริษัท ในเรื่องของการดำเนินกิจการได้ บริษัท ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าวและได้มีการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดต่างๆ และอำนาจหน้าที่ของกรรมการผู้จัดการอย่างชัดเจนแล้ว (โปรดดูรายละเอียดในข้อ 9.2 โครงสร้างกรรมการบริษัท)

1.7 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหาร

เนื่องด้วยบริษัท ซีพีอาร์โกมุ อินดัสเตรียล จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งและประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการด้วยแนวทางการบริหารงานของผู้บริหารบริษัท คือ นายนพดล วณิชวิศิษฐ์กุล ผู้ก่อตั้งบริษัท มาโดยตลอดเสมือนหนึ่งว่าบริษัท ต้องพึ่งพา นายนพดล วณิชวิศิษฐ์กุล บริษัท จึงมีความเสี่ยงจากการที่กลุ่มของนายนพดล วณิชวิศิษฐ์กุล อาจลดสัดส่วนการถือหุ้นในบริษัท ลงหรือออกจากความเป็นผู้บริหารของกิจการ ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวเป็นไปได้ยากเมื่อพิจารณาถึงความเป็นเจ้าของและความผูกพันที่ นายนพดล วณิชวิศิษฐ์กุล สร้างกิจการของบริษัท ให้เติบโตอย่างต่อเนื่องตลอดมาเป็นระยะเวลากว่า 9 ปี และมีความตั้งใจที่จะประกอบกิจการให้เติบโตต่อไปในฐานะของผู้บริหารและกลุ่มผู้ถือหุ้นเสียงข้างมากของกิจการ นอกจากนี้ ในการบริหารงานและการดำเนินงาน บริษัท ได้ตระหนักถึงความเสี่ยงในการพึ่งพิงในตัวผู้บริหารดังกล่าวและได้มีนโยบายที่จะผลักดันให้มีการบริหารงานในลักษณะของทีมงานมากขึ้นในอนาคต

1.8 ความเสี่ยงจากการที่บริษัท อยู่ระหว่างการยื่นคำขอเสนอขายหลักทรัพย์และขอเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

บริษัท มีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้อยู่ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้บริษัท ได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่แล้วเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2547 และบริษัทหลักทรัพย์ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัท ในเบื้องต้นแล้วเห็นว่าบริษัท มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่ได้ อย่างไรก็ตาม บริษัท ก็ยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัท ในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัท ไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้